

Pakkhús góður karmur um felagsskap í Útnorði

Anfinnur Kallsberg, lögmaður rósti m.a. Vígdis Finnbogadóttur fyri hennara stóra arbeiði til frama fyri Norðurbryggjuni

-En vision er i dag materialiseret her på Nordatlantens brygge. Vi har fået en ramme om det nordatlantiske fællesskab. Et fællesskab, der er plantet i et hus, med dybe historiske rødder – fælles for det nordatlantiske segði Anfinnur Kallsberg, lögmaður m.a., tá hann helt røðu í sam-

bandi við at Norður-bryggjan í Keypmannahavn varð vígd herfyri. Millum gestirnar vóru Margretha drotning, danski og íslenski forsætisráðharrarnir og Mærsk Mckinney Møller. Vit prnta røðuna

VÍGSLA

- Deres Majestæt, Ministre, Excellencer, højtærede

gæster.

Da dette pakhus blev opført i 1767, var der i Færøerne kongelig monopolhandel. Dette gamle pakhus var derfor i mange år Færøernes adgangsport til omverdenen.

Ved mit første besøg her på stedet for nogle år siden, så jeg et stort, solidt pakhus, der indendørs forekom mig mørkt, dunkelt og svalt. Men samtidig strålede lyset ind gennem de mange små vinduer på kryds og tværs, og satte fokus på de kraftige træ-

Anfinnur Kallsberg, lögmaður heilsar uppá Margrethu drotning, tá Norðurbryggjan varð vígd

konstruktioner og det mørke træværk. Selvom pakhuset på det tidspunkt var tomt, havde jeg en sær historisk fornemmelse – af en duft af krydderier, tørret fisk og den kendte varme lugt af fugtig uld.

I monopolhandelens tid var dagligdagen i Færøerne barsk, med dramatisk fuglefangst i de stejle fuglefjelde, fiskeri langt ude på havet i åbne robåde, og den mindre dramatiske røgt af får og kvæg. Men om aftenen samledes familien til uldarbejde. Fordi – det var de strikkede hoser, der gav penge på kiste-

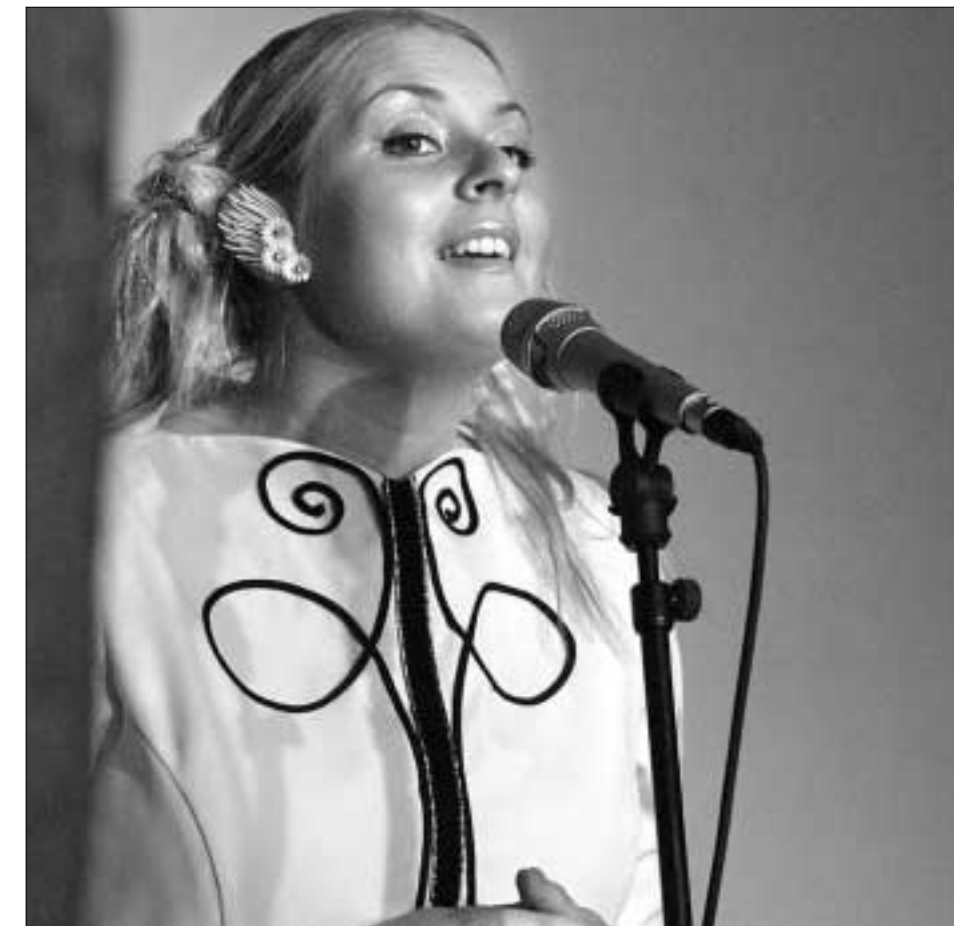
bunden.

Frihandelen kom i 1856 og skabte nye økonomiske muligheder. Man opgav hosestrikninen, og Færøerne sluttede sig til den store skare af fiskere og klipfiskeproducenter, der etablerede sig over hele det Nordatlantiske område. Fra New Foundland i vest og Nordnorge i øst. Havfiskeriet og klipfiskeproduktionen var en parallel til industrialismen andre steder. Der kom nye ideer og et nyt og anderledes samfund.

Forbedrede økonomiske muligheder skaber også

ofte grundlag for større personlige og nationale frihedssønsker og identitetsmæssig profilering. De nordatlantiske lande har, mens pakhuset har stået her, gennemgået en kulturel og national identitetsdannelses-proces, der genspejles i husets transformation – fra pakhus til kombineret kulturhus og repræsentation for de tre nordatlantiske landes regeringer. På denne historiske grund, tvindes nu den nordatlantiske tråd sammen, til et moderne og selvstændigt fællesskab.

Alt godt om klippfisk og andre gamle nordatlantiske

Eivør Pállsdóttur sang sera yndisliga undir vígsluni

delikatesser, men de produkter, der nu skal hejSES ind og ud af dette hus, er af en ganske anden substans.

En vision er i dag materialiseret her på Nordatlantens brygge. Vi har fået en ramme om det nordatlantis-

ke fællesskab. Et fællesskab, der er plantet i et hus, med dybe historiske rødder – fælles for det nordatlantiske.

Det gamle dunkle pakhus er nu blevet et dejligt, lyst og transparent formidlings-

center, med den brogede fært af nordlysets farbevalgelse.

Tak for visionen! Tak for at den blev til virkelighed!

Millum gestirnar var eisini danski rikmaðurin, Mærsk McKinney Møller, sum hevur stuðlað tiltakinum

Sjálðsama hugnaliga Norðurbryggjan uttan

